

ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய புஜங்கம்

ஸதா³ பா³லருபாபி விக்⁴ நாத்³ரிஹந்த்ரீ
மஹாத்³ந்திவக்த்ராபி பஞ்சாஸ்யமான்யா |
விதீ⁴ந்த்³ராதி² ம்ருக்³யா க்³ணேசாபி⁴தா மே
வித⁴த்தாம் ச்ரியம் காபி கல்யாணமூர்த்தி: ||

1

எப்பொழுதும் குழந்தை உருவமாயிருந்தாலும் விக்ன மலைகளை நாசம் செய்பவரும், யானை முகத்தோனாயினும் ஐம்முகத்தோனால் பூஜிக்கப்படுகிறவரும், நான்முகன், இந்திரன் முதலியவர்களால் தேடப்படுகிறவரும், கணேசன் என்னும் பெயருடையவருமான ஒரு கல்யாண உருவமானது செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

ந ஜாநாமி பத்³யம் ந ஜாநாமி க்³த்³யம்
ந ஜாநாமி சப்த்³ம் ந ஜாநாமி சார்த்த்²ம் |
சிதே³ கா ஷடா³ஸ்யா ஹ்ருதி² த்³யோததே மே
முகா²ந்நிஸ்ஸரந்தே கி³ரஸ்சாபி சித்ரம் ||

2

சுலோகம், வசன நடை, சப்தம், அர்த்தம் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது, எனினும், ஆறுமுகமுள்ள ஓர் அறிவானது என் ஹிருதயத்தில் ஒளிவிட்டு முகத்திலிருந்து விதவிதமான சொல்லாகவும் வெளிவருகிறது.

மயூராதி⁴ருட⁴ம் மஹாவாக்ய கூ³ட⁴ம்
மனோஹாரிதே³ஹம் மஹச்சித்தகே³ ஹம் |
மஹீதே³வதே²வம் மஹாவேத³ பா⁴வம்
மஹாதே³வபா²லம் ப⁴ஜே லோகபாலம் ||

3

மயில்வாகனனும், வேதங்களிலுள்ள மஹாவாக்யங்களில் மறைந்தவனும், மனத்திற்கு இன்பமளிக்கக்கூடிய சரீரத்தை உடையவனும், பெரியோர்களின் மனத்தை இருப்பிடமாய்க் கொண்டவனும், அந்தணர்கள் தெய்வமும், பெருமை வாய்ந்த வேதப்பொருளும், மஹாதேவன் குழந்தையுமாகி உலகத்தைக் காக்கிற முருகனை வணங்குகிறேன்.

யதா³ ஸந்நிதா⁴னம் க்³தாமானவா மே
ப⁴வாம்போ⁴தி⁴ பாரம் க்³தாஸ்தே ததை³வ |
இதி வ்யஞ்ஜயன் ஸிந்து⁴ தீரே ய ஆஸ்தே
தமீடே³ பவித்ரம் பராசக்தி புத்ரம் ||

4

['பஞ்சாஸ்ய' என்பது 'சிங்கம்', 'ஐந்து முகத்தோன்' என இரு பொருள்படும். ஐம்முகச் சிவனால் வழிபடப்படும் கணேசரை, சிம்மமும் வழிபடும் யானை எனச் சிலேடையாக ஆசார்யாள் குறிப்பிடுகிறார்.]

'என் ஸன்னிதியை எப்பொழுது மனிதர்கள் அடைகிறார்களோ அப்பொழுதே பிறவிக் கடலைத் தாண்டிவிடுகிறார்கள்' என்று காண்பித்துக்கொண்டு 'கடற்கரையில் கோயில் கொண்டுள்ள பராசக்தியின் புதல்வனான அந்தப் பவித்ரமான முருகனைத் துதிக்கின்றேன். [' திருச்செந்தூர் கடற்கரையில்]

யதா²ப்தே⁴ ஸ்தரங்கா³ லயம் யாந்தி துங்கா²:
ததை² வாபத³ஸ்ஸன்னிதி⁴ம் ஸேவதாம் மே |
இதீவோர்மிபங்க்தீர் ந்ருணாம் த³ர்சயந்தம்
ஸதா² பா⁴வயே ஹ்ருத்ஸரோஜே கு³ஹம் தம் ||

5

எப்படிக் கடல் அலைகள் மிக உயரமாக வந்தாலும் (கடலுள்) மறைந்து விடுகின்றனவோ, அவ்வாறே என் ஸன்னிதியில் ஸேவிக்கிறவர்களுக்கு ஆபத்துகளும் மறையும் என்று அலைகளின் வரிசையை மனிதர்களுக்குக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும் குகனை என் இருதயத் தாமரையில் எப்பொழுதும் வைத்துத் தொழுகிறேன்.

கி³ரௌ மந்நிவாஸே நரா யே⁵தி⁴ ரூடா⁴
ததா² பர்வதே ராஜதே தே⁵தி⁴ ரூடா⁴: |
இதீவ ப்³ருவன் க³ந்த⁴ சைலாதி⁴ ரூட⁴
ஸ தே³வோ முதே³ மே ஸதா³ ஷண்முகோ²ஸ்து ||

6

'எந்த மனிதர்கள் நான் வசிக்கும் மலையில் ஏறினார்களோ, அப்பொழுதே அவர்கள் கயிலையங்கிரியை அடைந்தவர்களாய் ஆகிறார்கள்' என்று சொல்லுகிறவர் போல, கந்த மலையிலிருக்கும் அந்த தேவனான ஆறுமுகன் எப்பொழுதும் எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கட்டும்.

மஹாம்போ⁴தி⁴ தீரே மஹாபாபசோரே
முநீந்த³ராநுகூலே ஸுக³ந்தா⁴க்²யசைலே |
கு²ஹாயாம் வஸந்தம் ஸ்வபா⁴ஸா லஸந்தம்
ஜநார்த்திம் ஹரந்தம் ச்ரயாமோ குஹம் தம் ||

7

பெரிய பாபங்களைப் போக்கடிப்பதும், கடற்கரையில் உள்ளதும், முனிவர்களுக்கு உகந்ததுமான 'ஸுகந்தம்' என்னும் மலையின் குகையில் வசிப்பவனும், தன் ஸ்வயம்பிரகாசத்தால் ஜ்வலிப்பவனும், ஜனங்களின் துயரங்களைப் போக்குகிறவனுமான குகனை ஆசிரயிக்கிறேன்.

லஸத்ஸ்வர்ணகே³ஹே ந்ருணாம் காமதோ³ஹே
ஸுமஸ்தோம ஸஞ்ச²ன்ன மாணிக்யமஞ்சே |
ஸமுத்³யத் ஸஹஸ்ரார்க்க துல்ய ப்ரகாசம்
ஸதா³ பா⁴வயே கார்த்திகேயம் ஸுரேசம் ||

8

மனிதர்களின் இஷ்டங்களைக் கொடுக்கிற ஒளிவிடும் பொன்மயமான வீட்டில், பூக்களால் மறைக்கப்பட்ட மாணிக்கக் கட்டிலில் விளங்குவவரும், உதிக்கும் ஆயிரம் சூரியர்களுக்கு ஒப்பான ஒளியோடு கூடியவரும், கார்த்திகை நகைத்திரங்களின் புதல்வரும், தேவர்களின் தலைவருமான முருகனை எப்பொழுதும் தொழுகிறேன்.

ரணத்³த⁴ம்ஸகே மஞ்ஜுளேத்யந்த சோணே
மனோஹாரி லாவண்ய பீயுஷபூர்ணே |
மன: ஷட்பதோ³ மே ப⁴வக்ஸேசதப்த:
ஸதா³ மோத² தாம் ஸ்கந்த³ தே பாத³பத்³மே ||

9

சப்திக்கின்ற அழகான பாத ஸரங்களையுடையதும், அழகானதும், மிகவும் சிவந்ததும், மனத்திற்கு இன்பத்தை அளிக்கும் அழகான அம்ரு தத்தால் நிறைந்த துமான உன் திருவடித் தாமரைகளில் ஸம்ஸாரத் துயரால் வேகும் என் மனமாகிற வண்டு எப்பொழுதும் களிக்கட்டும்.

ஸுவர்ணாப⁴ தி³வ்யாம்ப³ரைர்பா⁴ஸமாநாம்
க்வணத்திங்கிணீமேக²லா சோப⁴மாநாம் |
லஸத்³ தே⁴ மபட்டேந வித்³யோதமாநாம்
கடும் பா⁴வயே ஸ்கந்த³ தே தீப்²யமாநாம் ||

10

பொன் போல் ஒளிவிடுகிற உயர்ந்த பட்டாடையினால் விளங்குவதும், ஒலிக்கிற சலங்கைகளுடன் கூடிய ஒட்டியாணத்தால் அழகாயிருப்பதும், பொன்னா லான அரைஞாணுடன் மிகவும் ஒளிவிடுவதுமான உன் இடுப்புப் பிரதேசத்தை, ஹே ஸ்கந்தனே! எப்பொழுதும் சிந்தனை செய்கிறேன்.

புளிந்தே⁵ச கன்யா க⁴னாபோக³ துங்க³
ஸ்தநாலிங்க² நாஸக்த காச்மீரராக³ம் |
நமஸ்யாம்யஹம் தாரகாரே தவோர:
ஸ்வப⁴க்தாவநே ஸர்வதா² ஸாநுராக²ம் ||

11

வேடராஜன் குமாரியான வள்ளிதேவியின் உயர்ந்த தனபாரத்தை ஆலிங்கனம் செய்வதால் உண்டான செஞ்சந்தனக் குழம்பின் அடையாளத்தையுடையதும், தன் அடியார்களைக் காப்பதில் எப்பொழுதும் அன்புடனிருப்பதுமான*, தாரகனைக் கொன்ற முருகனான உன் மார்பை நான் வணங்குகிறேன்.

[* அநுராகம்'என்பது சிவப்பு, அன்பு. இரண்டையும் குறிக்கும் சிலேடையாக அமைந்துள்ளது.]

விதௌ⁴க்லுப்த த³ண்டா²ன் ஸ்வலீலா த⁴ருதாண்டா³ன்
நிரஸ்தேப⁴ சுண்டா²ன் த³விஷத் காலதண்டா³ன் |
ஹதேந்த்²ராரிஷண்டா³ன் ஜக³த் த்ராண செளண்டா³ன்
ஸதா³தே ப்ரசண்டா³ன் ச்ரயே பா³ஹுத³ண்டா³ன் ||

12

நான்முகனைத் தண்டித்தவைகளும், தன் விளையாட்டால் ஆட்டிவைத்த அண்டங்களையுடையதும், யானைத் துதிக்கைகளைப் பழிப்பனவும், சத்ருக்களுக்கு யமதண்டம் போன்றவைகளும், இந்திரனின் சத்ருக்களைக் கொன்றவைகளும், உலகத்தைக் காப்பவைகளும், எப்பொழுதும் பலத்தோடு கூடியவைகளுமான உன் கைகளைச் சரணமடைகிறேன்.

ஸதா³ சாரதா³ ஷண்மருகா³ங்கா³ யதி³ ஸ்யு :
ஸமுத்யந்த ஏவ ஸ்தி²தாஸ்சேத் ஸமந்தாத் |
ஸதா³ பூர்ணபி³ம்பா³: களங்கைஸ்சஹீநா :
ததா³ த்வந் முகா²நாம் ப்ருவே ஸ்கந்த³ ஸாம்யம் ||

13

சரத்காலத்துப் பூர்ணிமையில் களங்கமில்லாமல் ஒரே சமயத்தில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஆறு சந்திரர்கள் எப்பொழுதும் பூரண உருவில் உதயமாகும் பக்ஷத்தில் அப்பொழுது உன் முகத்திற்கு உவமை சொல்வேன். (உன் முகத்திற்கு உவமை கிடையாதென்றே பொருள்.)

ஸ்பு²ரன் மந்த³ ஹாஸை: ஸஹம்ஸாநிசஞ்சத்
கடாக்ஷாவளீ ப்⁴ருங்க³ ஸங்கோ⁴ ஜ்வலாநி |
ஸுதா⁴ஸ்யந்தி³ பி³ம்பா³த⁴ராணீசஸுனோ
தவாலோகயே ஷண்முகா²ம்போ⁴ருஹாணி ||

14

ஈச குமாரனே! புன்சிரிப்பாகிற அன்னங்களோடு விளங்குவனவும், சஞ்சரிக்கும் கடைக்கண் வரிசையான வண்டுகளோடு பிரகாசிப்பனவும், அம்ருதத்தைக் கொட்டுகிற உதடுகளோடு கூடியனவுமான தாமரை மலர்களாகிய உன் ஆறு முகங்களைக் காண்கிறேன்.

விசாலேஷ கர்ணாந்த தீ³ர்கே4ஷ்வஜஸ்ரம்
தயாஸ்யந்தி³ஷு த்³வாத³ சஸ்வீக்ஷணேஷு |
மயீஷத்கடாக்ஷ: ஸக்ருத்பாதிதஸ்சேத்
ப⁴வேத்தே த³யாசீல கா நாம ஹாணி: ||

15

விசாலமானவையும், காதுகள் வரை நீண்டவைகளும், எப்பொழுதும் தயையைப் பெருகவிட்டுக்கொண்டிருப்பவைகளுமான உன் பன்னிரண்டு கண்களில், ஒரு தடவை கொஞ்சம் பார்வை என்னிடத்தில் விழுந்தால், ஹே, தயை நிறைந்தவனே ! உன் பெயருக்கு என்ன குறைவு வந்துவிடும்?

ஸுதாங்கோ³த³ப⁴வோமேஸி ஜீவேதி ஷட்³தா⁴
 ஜபன்மந்த்ரமீசோ முதா³ ஜிக்⁴ரதேயான் |
 ஜக³த³பா⁴ரப்⁴ருத³ப⁴யோ ஜகன்னாத²தேப்⁴ய:
 கிரீடோஜ்வலேப்⁴யோ நமோ மஸ்தகேப்⁴ய: ||

16

‘குழந்தையே, என்னிடத்தில் உண்டானவனே, ஆயுளுடனிரு’ என்னும் மந்திரத்தைப் பரமேசுவரரால் ஆறு தடவை ஜபம் செய்து மகிழ்ச்சியுடன் முகர்ந்து பார்க்கப்படுபவைகளும், உலகத்தின் சுமைகளைத் தாங்குபவைகளும், கிரீடங்களால் ஒளிர்பவைகளுமான, ஹே, ஜகந்நாதனே! உன் ஆறு தலைகளுக்கு வணக்கம்.

ஸ்புரத்³ரத்ன கேயூர ஹாராபி⁴ராம் :
 சலத்குண்ட³ல ஸ்ரீலஸத்³ க³ண்ட³பா⁴க³: |
 கடௌ பீதவாஸா: கரே சாருசக்தி:
 புரஸ்தாத்மமாஸ்தாம் புராரேஸ்தநாஜ: ||

17

ஒளியுடன் கூடிய ரத்தினத் தோள்வளைகள், மலைகளால் எழிலுற்றவனும், ஆடுகிற குண்டலங்களின் ஒளியால் விளங்கும் கன்னப் பிரதேசமும், இடுப்பில் மஞ்சள் பட்டு வஸ்திரமும், கையில் அழகான வேலும் உடையவனுமான மெரித்த சிவனுடைய குமாரன் என் முன்னால் இருக்கட்டும்.

இஹாயாஹி வத்ஸேதி ஹஸ்தான்ப்ரஸார்ய
 ஆஹ்வயத்யாத்³ராச்சங்கரே மாதுரங்காத் |
 ஸமுத்பத்ய தாதம் ச்ரயந்தம் குமாரம்
 ஹராச்சலிஷ்டகா³த்ரம் ப⁴ஜே பா³லமுர்த்திம் ||

18

"இங்கு வா, குழந்தாய்!" என்று சங்கரர் கையை நீட்டி ஆசையுடன் கூப்பிட்ட உடன் தாயின் மடியிலிருந்து எழுந்திருந்து தகப்பனாரையடைந்து அந்த ஹரரால் தழுவிக் கொள்ளப்பட்ட சரீரத்தை உருவினருமான முருகனை வணங்குகிறேன்.

குமாரேசஸூநோ கு³ஹ ஸ்கந்த³ ஸேநா-
 பதே சக்திபாணே மயூராதி⁴ருட⁴ |
 புளிந்தா³த்மஜாகாந்த ப⁴க்தார்த்திஹாரின்
 ப்ரபோ⁴தாரகாரே ஸதா³ ரக்ஷ மாம் த்வம் ||

19

குமரா, ஈச புத்திரா, குஹா, ஸ்கந்தா, ஸேநாபதியே, வேலை கையில் உடையோனே, மயில் வாகனனே, வேடராஜன் மகளான வள்ளி மணாளனே, அடியார்களின் துயரைப் போக்கடிப்பவனே, தாரகனைக் கொன்ற பிரபுவே, எப்பொழுதும் நீ என்னைக் காப்பாயாக.

ப்ரசாந்தேந்த்²ரியே நஷ்டஸம்ஞே விசேஷ்டே
கபோ²த்கா³ரிவக்த்ரே ப⁴யோத்கம்பிகா³த்ரே |
ப்ரயானோன்முகே² மய்யநாதே² ததா³நீம்
த்³ருதம் மே த³யாளோ ப⁴வாக்³ரே கு³ஹ த்வம் ||

20

புலன்கள் அடங்கி, நினைவிழந்து, செய்கையற்று, வாயில் சளி அடைக்க, பயத்தினால் உடல் நடுங்க, இறப்பதற்கு முற்பட்ட சமயத்தில், துணையற்ற எனக்கு தயை நிறைந்தவனான குகனே, நீ விரைவோடு என் முன் நிற்க வேண்டும்.

க்ருதாந்தஸ்ய தூ³தேஷ் சண்டே³ஷாகோபாத்
த³ஹச்சி³ந்தி பி⁴ந்தீ⁴திமாம் தர்ஜயத்ஸ |
மயூரம் ஸமாருஹய மா பை⁴ரிதி த்வம்
புர: சக்திபாணி: மமாயாஹி சீக்⁴ரம் ||

21

மிகவும் கடுமையான யமதூதர்கள் கோபத்துடன் “பொசுக்கு! வெட்டு! பிள!” என்று என்னை மிரட்டும் சமயம், மயிலில் ஏறி “பயப்படாதே” என்று என்முன் சக்தி வேலும் கையுமாக வர வேண்டும்.

ப்ரணம்யாஸக்ருத் பாத³யோஸ்தே பதித்வா
ப்ரஸாத்³ய ப்ரபோ⁴ ப்ரார்த²யே (அ)நேகவாரம் |
ந வக்தும் கூமோஹம் ததா³நீம் க்ருபாப்தே⁴
ந கார்யாந்தகாலே மநாக்³ப்யுபேகூஷா ||

22

உன் திருவடிகளில் விழுந்து பலமுறை வணங்கி, பிரபுவே, உன்னைப் பன்முறை (இப்பொழுதே). ப்ரார்த்திக்கிறேன். ஏ, கருணைக் கடலே ! (மரணம் நேரும்) அப்பொழுது நான் பேசும் சக்தியுடையவனாய் இருக்க மாட்டேன். (எனவே) இறக்கும் சமயத்தில் (நான் வேண்டாததால்) ஒருபொழுதும் என்னை நிராகரிக்கக் கூடாது என்று இப்பொழுதே வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

ஸஹஸ்ராண்ட³ போ⁴க்தா த்வயா தூரநாமா
ஹதஸ்தாரக: ஸிம்ஹவக்த்ரச்ச தை³த்ய: !
மமாந்தர்ஹருதி³ ஸ்த²ம் மந: க்லேசமேகம்
ந ஹம்ஸி ப்ரபோ⁴ கிம் கரோமி க்வ யாமி ||

23

பிரபுவே ! ஆயிரம் அண்டங்களை ஆண்டநுபவித்த தூரபத்மன், தாரகன், சிங்கமுகன் என்னும் அரக்கர்கள் உன்னால் கொல்லப்பட்டனர். என் இருதயத்தில் உள்ள ஒரே ஒரு மனத்துயரை நீ போக்காவிட்டால் என்ன செய்வேன்? எங்கு போவேன்?

அஹம் ஸர்வதா³ து:க² - பா⁴ராவஸன்னோ
 ப⁴வாந் தீ³னப³ந்து³ஸ் த்வத³ன்யம் ந யாசே |
 ப⁴வத்ப⁴க்திரோத⁴ம் ஸதா³ க்லுப்தபா³த⁴ம்
 மமாதி⁴ம் த்³ருதம் நாசயோமாஸுத த்வம் ||

24

உமையாள் மகனே! நான் எப்பொழுதும் துக்கச் சுமையினால் தளர்ந்தவன். நீர் ஏழைகளுக்கிரங்குகிறவர். உம்மைத் தவிர வேறொருவரையும் நான் நாடவே மாட்டேன். உன்னிடத்து பக்தியைத் தடுப்பதும், ஓயாமல் உபத்திரவம் கொடுப்பதுமான என் மன நோயைப் போக்கடிப்பாயாக!

அபஸ்மார குஷ்ட² கூடியாரச்: ப்ரமேஹ
 ஜ்வரோன்மாத³ கு³ல்மாதி³ ரோகா³ மஹாந்த: |
 பிசாசாச்ச ஸர்வே ப⁴வத்பத்ப்⁴திம்
 விலோக்ய கூணாத் தாரகாரே த்³ரவந்தே ||

25

தாரகனைக் கொன்றவரே! அபஸ்மாரம் என்னும் காக்கை வலிப்பு, குஷ்டம், கூடியம், மூலநோய், நீரிழிவு, ஜூரம், பைத்தியம், குல்மம் முதலிய பெரிய நோய்கள், பிசாசுகள் எல்லாமும் இலையில் கொடுக்கப்படும் உன்னுடைய திருநீற்றைப் பார்த்த உடனேயே ஓடிவிடுகின்றன. (செந்திலாண்டவன் விபூதியைப் பன்னீர் இலையில் வைத்து வழங்குவது வழக்கம்.)

த்³ருசி ஸ்கந்த³ முர்த்தி: ச்ருதௌ ஸகந்த³ கீர்த்திர் -
 முகே² மே பவித்ரம் ஸதா³ தச்சரித்ரம் |
 கரே தஸ்ய க்ருத்யம் வபுஸ்தஸ்ய ப்⁴ருத்யம்
 கு³ஹே ஸந்து லீநா மமாசேஷபா⁴வா: ||

26

கண்ணில் ஸ்கந்தன் உருவம், காதில் முருகன் புகழ், எப்போதும் என் வாக்கில் பரிசுத்தமான அவன் சரித்திரம், கையில் அவன் காரியங்கள், என்றும் உடல் அவன் சேவைக்கு, என்னுடைய ஸகல எண்ணங்களும் குகனிடத்தே லயமடைந்தவைகளாய் ஆகட்டும்.

முநீநாமுதாஹோ ந்ருணாம் ப⁴க்திபா⁴ஜாம்
 அபீ⁴ஷ்டப்ரதா³ ஸ்ஸந்தி ஸர்வத்ர தே³வா: |
 ந்ருணாமந்த்ய ஜாநாமபி ஸ்வார்த்²தா³நே
 கு³ஹாத் தே³வமந்யம் ந ஜாநே ந ஜாநே ||

27

பக்தி செய்கின்ற மனிதர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தெய்வங்கள் எங்கும் இருக்கின்றன. ஈனப் பிறப்பெடுத்த மனிதர்களுக்கும், இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவர் முருகக்கடவுளைத் தவிர வேறொருவரையும் நான் அறியேன், அறியேன்.

களத்ரம் ஸுதா ப³ந்து⁴வர்க³: பசர்வா
நரோ வாத² நாரீ க்³ருஹே யே மதீ³யா: |
யஜந்தோ நமந்த: ஸ்துவந்தோ ப⁴வந்தம்
ஸ்மரந்தஸ்ச தே ஸந்து ஸர்வே குமார ||

28

குமரக் கடவுளே! என்னைச் சேர்ந்த மனைவி மக்கள், பந்துக்கள், ஆண், பெண் எல்லோரும் உம்மைக் குறித்தே யாகம் செய்தல், வணங்குதல், துதித்தல், நினைத்தல் இவைகளைச் செய்கிறவர்களாய் இருக்கட்டும்.

ம்ருகா²: பக்ஷிணோ த³ம்சகா யே ச து³ஷ்டாஸ் -
ததா² வ்யாத⁴யோ பா³த⁴கா யே மத³ங்கே³ |
ப⁴வச்சக்தி - தீக்ஷணாக்³ரபி⁴ந்நா: ஸுதூ³ரே
விநச்யந்து தே சூர்ணிதக்ரௌஞ்சசைல ||

29

கிரௌஞ்சம் என்னும் மலையைப் பொடி செய்தவரே! மிருகங்கள், பக்ஷிகள், தீய கிருமிகள், அவ்வாறே என் உடலில் துன்புறுத்தும் நோய்கள் எல்லாம் உம்முடைய வேலின் கூரிய முனையால் பிளக்கப்பட்டவைகளாய் வெகுதூரம் சென்று நாசமடையட்டும்.

ஜநித்ரீ பிதா ச ஸ்வபுத்ராபராத⁴ம்
ஸஹேதே ந கிம் தே³வஸேநாதி⁴நாத² |
அஹம் சாதிபா³லோ பவாந் லோகதாத:
க்ஷமஸ்வாபராத⁴ம் ஸமஸ்தம் மஹேச ||

30

தேவஸேனையின் கணவரே! தாயும் தந்தையும் தன் மகனின் குற்றங்களைப் பொறுக்கமாட்டார்களா என்ன? மஹேசா! நான் மிகச் சிறியவன். தாங்கள் உலகின் தந்தை. ஆகவே, என் குற்றம் அனைத்தையும் பொறுத்தருள்வீராக.

நம: கேகிநே சக்தயே சாபி துப்⁴யம்
நம: ச்சா²க³ துப்⁴யம் நம: குக்குடாய |
நம: ஸிந்த⁴வே ஸிந்து⁴தே³சாய துப்⁴யம்
புந: ஸ்கந்த³ மூர்த்தே நமஸ்தே நமோஸ்து ||

31

ஸ்கந்தமூர்த்தியே ! உம்முடைய மயிலுக்கும், வேலுக்கும், ஆட்டுக்கும், கோழிக் கொடிக்கும் வணக்கம்; கடலுக்கும் கடற்கரையிலிருக்கும் உமக்கும் வணக்கம். மறுபடியும் உமக்கு வணக்கம்; வணக்கம்.

ஜயாநந்த³பூ⁴மந் ஜயாபாரதா⁴ மந்
ஜயாமோக⁴ கீர்த்தே ஜயாநந்த³ முர்த்தே |
ஜயாநந்த³ஸிந்தோ⁴ ஜயாசேஷப³ந்தோ⁴
ஜய த்வம் ஸதா³ முக்திதாநேசஸூநோ ||

32

ஈச புத்திரனே; ஆனந்தத்தின் இருப்பிடமானவனே! வெல்க! மேலான
ஸ்தானத்தில் உள்ளவனே! வெல்க! வீணாகாத புகழுடையவனே! வெல்க! ஆனந்த
மூர்த்தியே! ஆனந்தக் கடலே! வெல்க! எல்லோருக்கும் உற்றவனே! வெல்க!
மோகஷத்தைக் கொடுக்கிற நீ எந்நாளும் வெல்க!

பு⁴ஜங்கா³க்²ய வருத்தேந க்லுப்தம் ஸ்தவம் ய :
படே²த் ப⁴க்தியுக்தம் கு³ஹம் ஸம்ப்ரணம்ய |
ஸுபுத்ராந் களத்ரம் த⁴நம் தீ³க்⁴மாயு:
லபே⁴த் ஸுகந்த³ஸாயுஜ்யமந்தே நர: ஸ : ||

33

புஜங்கம் என்னும் விருத்தத்தினால் செய்யப்பட்ட இந்தத் துதியை எவன்
குஹனை நன்கு வணங்கி, பக்தியுடன் படிக்கிறானோ அவன் நல்ல பிள்ளைகள்,
மனைவி, செல்வம், நீண்ட ஆயுள் இவைகளுடன் முடிவில் ஸுகந்தனின்
ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான்.

